

For Hysior Manner
Ladys's Disposition

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

"Ετος ΙΓ'. 1007 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδυνητής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Σάββατον 26 Οκτωβρίου 1936

Ο ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΛΟΓΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸν ὑπὸ τοῦ
πληρεξουσίου Ἰωαννίνων Ἀξιοτίμου κ.
κ. Γεωργ. Τσαβάλλα ἐκφωνηθέντα λόγον
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἱερᾶς ᾤ Μητροπόλε-
ως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς σημερινῆς Ἑθνι-
κῆς Ἑορτῆς :

**Σεβασμιώτατε, Κύριε
Ἐπουργέ, Κύριοι Ἡληρο-
ξούσιοι, Γενναῖε Στρατηγέ,
Κύριε Δήμαρχε καὶ Σεβ-
στὸν Ἐκκλησίεσσιμα.**

Ἦνε ἱστορικῶς ἀποδεχόμενον καὶ τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἀλήθειαν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὁ Ἕλληνας λαὸς (ἢ Ἕλληνας) διέγραψε τὰς ὥραιότερας μεγαλειότητας καὶ ἐνδοξοτέρας σελείδης τῆς ἱστορίας του καθ' ὅλην τὴν Ἑθνικὴν καὶ πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν διαφόρων Βασιλέων του.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου οὐδεὶς τῶν Βασιλέων ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς κλήνης τοῦ θύλλου ἐν ταῖς πεδίαις τῶν μαχῶν ἀλλὰ ζῶμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς
τῶν Ἀθηνῶν Κόδρος (ἐφο-
νεύθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν Δω-
ριέων) προσεφέρθη θύμα
ὑπὲρ τῆς πατριδος του ἵνα
ἐκπληρωσῇ τὸν χρησμὸν ὁ-
στις προείπεν νίκησιν τοῦς
Ἀθηναίους ἐὰν φονευθῇ ὁ
Βασιλεὺς των.

Κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέ-
ραν τῆς 29ης Μαΐου 1483
καθ' ἣν ἡ Βασιλὶς τῶν πό-
λεων περιῆλθεν εἰς τὴν ἐξου-
σίαν τοῦ κατακτητοῦ, ἔπε-
σε μαχόμενος εἰς τὰς πρώ-
τας ἐπάλξεις ὁ τελευταῖος
Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντί-
ου Κωνσταντῖνος Παλαι-
ολόγος καὶ πέπτω ἀνεψώγη
σε χεῖρε χαρματῶν Ἑλλή-
νων.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀλώσε-
ως τῆς Ἑκωνσταντινουπόλε-
ως ὁ Ἑθνικός ποιητὴς ἀνέ-
γραφει καὶ ἰνεφώνησε: πάλιν
μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλιν
δικά μας θά'νε, καὶ δι-
καίως διότι ὁ ποιητὴς διη-
σάσθη ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶ-
νε μίαν ἡλικίαν ἀκατάβλητος
δύνάμει, δυναμένη νὰ σφυρη-
λάτῃσιν ἄδακτύτους καὶ
γενναίους χαρακτῆρας πρὸς
ἀνάκτησιν τῆς πατρικῆς κλη-
ρονομίας, καὶ ὧντως ὁ Ἑλ-
ληνισμὸς κατὰ τὸν μακρὸν

χρόνον τῆς δουλείας ἐγάλου
χῆθη καὶ ἐλικνίσθη με τὰς
Ἑθνικὰς καὶ ἱστορικὰς πα-
ραδόσεις περὶ τοῦ Μαρμα-
ρωμένου Βασιλεῖα καὶ περὶ
ἀνακτῆσεως τῆς ἀπολεσθεί-
σης πατρικῆς κληρονομίας.

Μετά τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ ἐν Ἀστροὶ Β' Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων ἐψήφισε ἐν πολιτεύματι τὴν Βασιλείαν καὶ ἐκάλεσε Βασιλέα τὸν Ὀθωνα ἡ δὲ Γ'. Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 1864 διὰ ψήφισματός της ἐκάλεσεν ὡς Βασιλέα τὸν Γεώργιον Α' ὅστις ὡς ἐμβλημα τοῦ εἶχε τὸ ὠραιότερον ἐμβλημα ἀπὸ ὅλους τοὺς Βασιλεῖς τῆς αὐρώπης καὶ τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τοῖς χύς μου ἀγάπῃ τοῦ λαοῦ μου, καὶ δι' αὐτοῦ ἐδήλου ὅτι τὰ πολιτεύματα ἐδράζονται ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας δουλήσεως τοῦ κυριάρχου λαοῦ. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' διὰ τῆς πολιτικῆς παρρησίας του καὶ τῆς διπλωματικῆς ἐκπύσεως τοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Βασιλείας του προσήρτησε τὴν Ἑπτανήσον, τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέρος τῆς Ἡπείρου καὶ ἐπέτυχε τὴν αὐτονόμησιν τῆς Κρήτης ἐπὶ 18 ἐτη καὶ οὕτω προσέλαβε τὴν κατοχὴν τῆς Κροτίας ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγχημάτων, ἅτινα θὰ ἦσαν μετὰ ἐμπόδιον εἰς τὴν μετακῦτα ἑνώσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α' ἐθεσπίσθησαν καὶ λειτουργήσαν οἱ ἐλευθεροθεσμοί, ἐξησφαλίσθη ἐλευθερία ἐξάσκησις τῶν λακῶν δικαιωμάτων καὶ περιφρούρησις τὰς Ἐθνικὰς παραδόσεις.

Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πό-
λεμον ὁ τότε στρατηγὸς Διὰ
δοχος Κωνσταντῖνος, ὡς ἀρ-
χιστράτηγος ἡγούμενος τοῦ
γενναίου Ἑλληνικοῦ Στρα-
τοῦ ἐξώρμησε ὡς ἀετὸς ἀπὸ
τῆς Μελοῦνας καὶ δροντο
φωνήσας πρὸς τὸν στρατὸν
τοῦ τὰς λέξεις, ἐμπρὸς διὰ
ζομαι καὶ κατατροπώσας
τομὴ ἐχθρὸν εἰς τὸ Σαραντὰ
πορον καὶ εἰς τὰ Γενισὰ
εἰσῆλθεν νικητῆς καὶ τρο

καταυχῶς ὁ μέγας καὶ ἑνδο-
ξος Στρατηλάτης Μωνασταν-
τίνος εἰς τὴν ὠραίαν νύμφην
τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλλου. Ἐ-
δώρσε εἰς αὐτὴν τὴν ἑλευ-
θερίαν καὶ ἀνύψωσε τὴν κυ-
νολευκὸν εἰς τὸ Ἑπταπύρ-
γιον, ὃ δὲ πατὴρ τοῦ Βασι-
λεὺς Γεώργιος Α' φονευθεὶς
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ ἐν αὐτῇ καθηγίεσε διὰ
τοῦ αἵματος του καὶ ἐπεσφρά-
γισε τὴν Ἑλληνικότητα τῆς
Μακεδονίας.

Ἀποπερατώσας τὰς στρατι-
ωτικὰς αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις
εἰς τὴν Μικεδονίαν διὰ τῆς
κατατροπῆς τοῦ ἔχθρου
ἀστραπιαίως μετακινήθει-
ς μετὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιτε-
λείου του εἰς τὴν ἡπειρον
καὶ ἐγκατέστησε τὸ στατη-
γεῖον του εἰς τὸ χάνι Ἐμὲν
Ἀλλὰ καὶ ἀνασυντάξας τὰς
στρατιωτικὰς δυνάμεις του
αἰνέας ἐπὶ τριμήνου εἶχον
καθηλωθῆ εἰς τὰς θέσεις
καὶ ἐκ τοῦ παρατηρητηρι-
ου του μὲ τὸ ἀέτειον ὄλεμ-
μα του ἀτενίσας τὸ μέχρ-
ι τῆς σιγμῆς ἐκείνης ἀγέρω-
χον ὀχυρον Μπιζανί καὶ κα-
ταστρώσας τὸ τελειωτικὸν
σχέδιον τῆς ἐκστρατείας δι-
έταξε τὰς στρατιωτικὰς ду-
νάμεις νὰ ὁρμήσουν ἀκαθε-
κτοι κατ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ
καταιγισμόν 32000 ὀβι-
δίων τοῦ πυροβολικοῦ κατα-
σκάψας αὐτό, ἐπέβηκε σι-
γῇ καὶ κατετρόπωσε τελεί-
ως αὐτὸ ὥστε ὁ ὑπερασπι-
στῆς τοῦ Μπιζανίου ἀναγινω-
ρίσας καὶ ἀνομολογήσας
τὴν ἡττάν του ἀπέστειλε ἐ-
πιτροπὴν πρὸς παραδόσιν
τῆς θρυλικῆς πόλεως τῶν Ἑ-
ωπυνίων μὲ ὄρους, οὓς αὐ-
τοστιγμὶ ἀπέρριψε καὶ ἡ
ξίωσι τὴν ἄνευ ὄρων παρὰ
δοσιν τῆς πόλεως ἤ τις καὶ
ἐγένετο κατὰ τὴν 21ην Φε-
βρουαρίου 1913 εἰσὶν ἡθε-
νικῆς καὶ τροπαιοῦχος ἐ-
μέγας καὶ θαυροσσηφῆς
στρατηγὰς Κωνσταντῖ-
νος εἰς τὴν πόλιν τῶν ὄνε-
ρων καὶ θρύλων, ἐδώρησε
τὴν ἐλευθερίαν εἰς αὐτὴν
καὶ ἀνυψώθη ἡ κυνὸς λευκοῦ
εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ φρου-
ρίου, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν
πτῶσιν τῆς πρωτευούσης
τῆς ἡπείρου διέταξε τὴν
περαιτέρω προέλασιν, ἀλλ'
ἡ τότε Κυβέρνησις πτοη-
θεῖσα τὴν ἐπέμεινεν Μεγά-
λης Δυνάμεως ἀνέστειλε π-
ρα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Βασι-
λέως Κωνσταντίνου ὅστις
ἐφρόνει τότε ὅτι κατελα-
βάνοντες ὁλόκληρον τὴν
Βόρειον Ἠπειρὸν θὰ ἦδεν

νάμεθα νὰ ἐλθωμεν εἰς συ-
νεκρότησιν καὶ συμδιδοσμον
ἐπ' ὠφελείᾳ.

απερμηγευών την γνώμην ὁ-
λοκλήρου τῆς Ἡπείρου ἐν αἰ-
καὶ διὰ τοῦτο, προέβη εἰς δι-
σκηρύνειν τὸ πᾶν τοῦ δήματος
τοῦτου, ὅτι οὐδέποτε θά λη-
σμονήσῃ ἡ Ἡπειρος καὶ ἰ-
δῆα οἱ κατοικοὶ τῆς πόλεως
τῶν ὀνείρων | καὶ θρύλων
τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου
1913, καὶ ὅτι συνεχίζον-
τες τὰς πατριωτικὰς εἰς ἐν-
δειξιν εὐγνωμοσύνης θά
σπεύσωσι ν' ἀνεγείρωσι μαρ-
μάρινον ἀνδριάντα τοῦ Με-
γάλου Βασιλέως ἵνα ἀνα-
μνησκῇ εἰς τοὺς μετὰ
γωνεστέρους τῆς ὁ ἐλευθε-
ρωτῆς τῆς πόλεως τῶν ὀνεί-
ρων καὶ θρύλων.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖ-
νος ὡς καὶ οἱ Αυτοκράτο-
ρες τοῦ Βυζαντίου εἰσδύ-
σας εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ ἐνσαρκῶναι
τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν, διὰ
τῆς ἐξυπηρετησέως τῆς Ἑλ-
λαδος μέχρις αἵματος.

Κατὰ τὸν Ἑλληνοδουλα-
ρικὸν πόλεμον ὁ Βασιλεὺς
Κωνσταντῖνος ἐπιτεθεὶς διὰ
τῶν στρατιωτικῶν δυνάμε-
ων του κατὰ τῶν προαγωνί-
ων ἐχθρῶν τοῦ Ἑθνους, ἤ-
τοι τῶν Βουλγάρων καὶ κα-
τατροπῶσας αὐτοὺς ἐξεδίω-
ξεν αὐτοὺς ἐξ ὅλων τῶν πό-
λεων τῆς Μακεδονίας καὶ
ἀνεδείχθη δεύτερος Βασι-
λεὺς Βουλγαροκτόνος καὶ
ἐφθασε εἰς τὴν Ἁγίαν Τέχην
μαγικῶν ἤτοι εἰς τὰ προθυ-
ρα τῆς Σόφιας πρωτεύου-
σης τῆς Βουλγαρίας καὶ
ὅστις διὰ τὴν περιφανῆ αὐ-
τὴν νίκην κατέστησε τὴν
Ἑλλάδα σεδασηγὴν εἰς τοὺς
φίλους καὶ φοβεράν εἰς τοὺς
ἐχθρούς, κλπ.

Ε **Η** **Ε**. Ἐθνουσυνέλευσις
 τῶν Ἑλλήνων γνώστης ὁ
 λων τῶν διαδοξαματισθέν-
 των κατὰ τὰ τελευταῖα ὤ-
 δεκα ἔτη καὶ συνεχίζουσα
 τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τῆς
 1^{ης} Οὐαμβρίου 1938
 ἐφήφισα τὴν παλινόρθωσιν
 τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'
 εἰς τὸν ἐνδοξόν Ἑλληνικόν
 θρόνον βῶν προγόνων του
 ὅστις θὰ εἶνα ἐγγυησις δια-
 τῆς τάξεως. ἤσυχ-αν, ἡμελόν-
 τητα. ἀναδημιουργίαν τῆς
 χώρας, ἡριθυμίας πολίτων
 τιμῶν πατριῶν καὶ ἡ ἐπί-
 στήθας τῶν ἐνόπλων δυνά-
 μεων τῆς χώρας. Εἶπα, ὁ
 βασις ὅτι μνημῶν τῶν προ-
 γονικῶν παραδόσεων θὰ συν-
 χίσῃ τούτας πρὸς τὰ συμφ-
 (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΔΩΤ

«Η σύζυγός του εκύτταξε πίσω της και μετεβλήθη εις στήλην αλάτος».

Αυτή είναι βεβαίως η συντομωτέρα βιογραφία που υπάρχει εις την λογοτεχνίαν. Είναι περίπου 8, τι γνωρίζομεν διὰ τὴν γυναῖκα τοῦ Δώτ. Οὐχ ἤτρον τὰ ὀλίγα ταῦτα, τὴν εἶδον μεταξὺ τῶν διασημοτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου.

Ἐπειτα ἀπὸ χιλιετηρίδας μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέφερε τὴν γυναῖκα τοῦ Δώτ. Εἶναι ἡ μόνη φορὰ πού γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην.

Εἶπε τότε εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸν ὁ Χριστὸς ὅτι ἐπικειμένης τῆς καταστροφῆς τῶν Ἱεροσολύμων θὰ ἐπρεπε νὰ τραποῦν πρὸς τὰ ὄρη κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ κινδύνου καὶ νὰ μὴ σταματήσουν οὐδὲ διὰ νὰ πάρουν τὰ πράγματά των ἀπὸ τὰ σπείτια των.

«Ἐνδυμηθεῖτε τὴν γυναῖκα Δώτ» εἶπεν.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μέχρι σήμερον τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Δώτ συμβολίζει τὴν καταστροφὴν ἢ ὁποῖα ἐπέρχεται εἰς ἐκείνους πού παραμελοῦν τὴν σωτηρίαν των διὰ νὰ στραφοῦν ὅπως εἰς ἀναζητήσιν τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων.

Πρὶν μεταβῶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἐγὼ μίξα ὅτι τὸ φοβερόν αὐτὸ συμβάν ἦτο ἕνας θρύλος, ὁ ὁποῖος εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν φόβον τῆς τιμωρίας εἰς τὰ πρωτόγονα πνεύματα πού ρέπουσιν πρὸς τὴν ἀνυπακοήν.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη καθὼς τονίζει καὶ ὁ Ἅγιος Παῦλος, περιέχει πολλὰς ιστορίας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀληθινὰ, ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς συμβολικά. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ἐλαβον μὲν χώραν, ἀλλ' ὅτι διὰ τῆς διηγηματικῆς αὐτῆς μορφῆς ἦτο εὐχερέστατον νὰ λεχθῶν μερικαὶ ἀλήθειαι, αἱ ὁποῖαι νὰ ὠφελήσουν τοὺς ἀνθρώπους.

Ἔτσι μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἐξηγηθῇ τὸ δέκατον ἔνατον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως.

Οἱ ὁσοδήποτε ταξειδεύσῃ πρὸς νότον τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν πρέπει νὰ μεταβάλῃ τὴν ὥς ἄνω γνώμην. Ἐντὸς ἡμισέας ὥρας ἀφήνετε τὰ ὑψίπεδα τῆς Ἰουδαίας καὶ πηγαίνετε εἰς ἕνα φοβερόν τόπον.

Ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἐντὸς τῆς ὁποίας τίποτε τὸ ζωντανὸν δὲν ὑπάρχει, εἶναι τόσο ἀλατισμένη ὥστε ἐάν βρέξετε μὲ τὸ νερὸ τῆς τὸν δάκτυλόν σας καὶ τὸ ἀφήσετε ἔπειτα νὰ στεγνώσῃ θὰ ἴδετε ὅτι ἐντὸς δύο λεπτῶν γίνεται κατάλευκον ἀπὸ τὰς χημικὰς οὐσίας πού περιέχονται εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν.

Μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων ἐσχηματίσθησαν πέριξ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, μεγάλοι ὄγκοι ἀλάτων οἱ ὁποῖοι ἐφθασαν εἰς ἀρχετὸν ὕψος. Καὶ τὴν θάλασσαν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἐκτείνεται κάτω τῶν ἀγόνων λόγων τοῦ ἁλάτος ὑψώματων οἱ Ἀραβες ὀνομάζουν Μπάχρ Δούτ, δηλαδὴ ἡ θάλασσα τοῦ Δώτ. Γεγονὸς δὲ εἶναι ὅτι τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα κατὰ τὸ λέγειν τῶν Δόμινι-

κανῶν καλογῆρων, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ καλλίτεροι ἀρχαιολόγοι τῆς Παλαιστίνης, εὗρισκονται πλησίον τοῦ βορειοτέρου σημείου τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης.

Ὁ Δώτ καὶ ἡ γυναῖκά του ἀποτελοῦν μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ζεύγος Ἀβραὰμ καὶ Σάρας. Ὅπως καὶ ἄλλοι ἥρωες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀθάνατοι ὡς ἀνθρώπινος χαρακτήρες. Καὶ μολονότι ἐξῆσαν χιλιετηρίδας πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ιστορία γνωρίζω ἀνθρώπους πού εἶναι ἐντελῶς σὰν αὐτούς.

Οὔτε ὁ Δώτ ἦτο πλήρης καλῶν αἰσθημάτων. Εἶχε μόνον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ζήσῃ καλὰ, νὰ γίνῃ πλούσιος καὶ νὰ χαρῇ ὅλα τὰ καλὰ πράγματα. Ὅταν ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπε νὰ διαλέξῃ ἂν θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δεξιὸν ἢ τὸν ἀριστερόν δρόμον ὁ Δώτ χωρὶς κανένα δισταγμὸν ἐστράφη πρὸς τὰς πλουσίας καὶ εὐφόρους πεδιάδας τοῦ Ἰορδάνου.

Ὅταν δὲ μετέβῃ καὶ ἐσθῆσε τὴν σκηνὴν τοῦ πλησίον τῶν Σοδόμων δὲν ἐνδιαφέρθη διὰ τὴν κακὴν φήμην τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ διὰ τὰ ὄρη γιὰ τὰ ἅποια συνέβαινον ἐκεῖ. Ἐκεῖ νο πού ἐβλεπε εἶναι ὅτι εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ἡ ζωὴ ἦτο εὐκόλος καὶ αἱ πρὸς σοδοὶ ἀξιώλογοι. Καὶ ἔτσι ὁ Δώτ ἐνυμφεύθη γυναῖκα ἡ ὁποία ἀγαποῦσε καὶ αὐτὴ τὴν εὐκολίαν καὶ τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις.

Ὅταν ὅμως ἤλθεν ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς ὁ μὲν Δώτ μὲ μεγάλην γενναιοδωρίαν ἐγκατέλειπε ὅσα εἶχε κερδίσῃ καὶ ἐφυγε μὲ ἀδινὰ χεῖρα ἀπὸ τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε δρέψῃ ἐπιτυχίας. Ἀντιθέτως ἡ σύζυγός του εὐρισκομένη ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν νέαν τῆς κατάστασιν συνειδησμένη εἰς τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἀνείσιν δὲν ἐλαβεν ὑπ' ὀψιν τὴν διαταγὴν νὰ μὴ γυρίσῃ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἡ δὲ ἔλπιε λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν μὲ τὴν ἐλπίδα ἵσως ὅτι θὰ κατάρθωνε νὰ παραλάβῃ κατὰ

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τοῦ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

Ε'.

Ἐξετάσαμεν ἀνωτέρω διατὶ ἡ Βασιλεία εἶναι προτιμωτέρα καὶ διατιέπει τοιοῦτον παλινδρόμωσιν.

Ἦδη προκύπτουν σχετικῶς δύο ἐρωτήματα.

Τὸ πρῶτον: Πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἀποκατάστασις;

Τὸ δεύτερον: Πόσον θὰ φέρωμεν ὡς Βασιλεία;

Τὸ πρῶτον ἐρώτημα διατυπώται ἐκ μέρους τῶν πολλῶν. Τὸ δεύτερον ἐκ μέρους ἐλαχίστων.

Θὰ ἀπαντήσωμεν πρῶτον: πρῶτον εἰς τοὺς ἐλαχίστους, ὕστερον εἰς τοὺς πολλούς.

Τὸ ἐρώτημα «ποῖον θὰ φέρωμεν ὡς Βασιλεία» ἀναλύεται εἰς δύο μερικώτερα ἐρωτήματα. Ἡ τοι:

Θὰ φέρωμεν τὴν ἰδίαν Δυναστείαν, ἢ ἄλλην;

Καί: Θὰ φέρωμεν Βασιλείαν τὸν Γεώργιον ἢ ἄλλο μέλος τῆς Δυναστείας;

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Ἀπαντῶμεν λοιπὸν: Θὰ φέρωμεν ἀναμφισβητήτως τὴν ἰδίαν δυναστείαν. Θὰ ἦτο ἀνήκουστον νὰ ἔχωμεν μίαν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐγεννήθησαν, ἐβασίλευσαν, ἐμοιράσθησαν τοὺς πόνους καὶ τοὺς θριάμβους μας, ἔχουν τόσους νεκροὺς εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ νὰ ζητῶμεν μίαν νέαν Δυναστείαν ἐξωθεν. Θὰ ἦτο ἀνήκουστον νὰ μετακαλέσωμεν οἱ κογένειαν, ξένην πρὸς τὸν τόπον μας, ἀσχετον πρὸς ἡμᾶς, ἀδιάφορον πρὸς τὰς τύχας μας νὰ βασιλεύσῃ τῆς Ἑλλάδος ὅπως περίπου στέλλεται εἰς Ἀγ-

ἀπὸ τὴν καιομένην οἰκίαν τῆς.

Κοί εἰς τὴν κακώτερον αὐτὴν στιγμὴν μετεβλήθη εἰς στήλην αλάτος.

γλος ἀντιβασιλεὺς εἰς τὰς Ἱνδίας ἢ εἰς Ἱταλὸς κυβερνήτης εἰς τὰς Δωδεκάνησας. Ἀφ' οὗ μετεβλήθη ἐδῶ ἐν Βασιλικὸν δένδρον, προσερχόμενον ἀπὸ μίαν τῶν μεγαλυτέρων Δυναστειῶν τοῦ κόσμου, καὶ ἐρριζοβόλησε, καὶ ἀναπαρήχθη ἐπὶ τὰ τάρτην γενεάν, καὶ συνεπράνη με τὸν τόπον, δσον δὲν συνυφαίνονται συνήθως αἱ μετὰ κλητοὶ Δυναστεῖαι, νὰ μετακαλέσωμεν τώρα ξένους καὶ νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Ὅχι. Ἡ προηγουμένη ἄλλως τε ἐνὶ κῇ φιλοτιμία τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνος θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ τὴν ξένην αὐτὴν Δυναστείαν, ἡ ὁποία, ἂν ἤρχετο σήμερον, θὰ ἠναγκάζετο αὐρίον νὰ ἀπέλθῃ. Ἀλλως τε εἰς ὅποια πολλὰ παλαιότερα, καὶ ἔς δὲν ἦτο ἴσως τόσον ἀνεπτυγμένη ἡ ἐθνικὴ μας υπερηφάνεια, ἡ ἰδιότης μιᾶς Δυναστείας ὡς ξένης ὑπῆρξεν ἡ κυρία ἀφορμή, ἥτις πύονόησε τὴν κίνησιν ἐναντίον τῆς Δυναστείας. Ἀσημονοῦμεν τάχα τὸν Ὄσωνα; Δὲν εἶναι πλέον οἱ λαοὶ γενικῶς, καὶ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς εἰδικώτερον, θεατικοὶ ἡγεμονεύουσιν ἀπὸ ξένας Δυναστείας.

Εἴπομεν ὅτι εἴμεθα βασιλόφρονες ἀπὸ λελογισμένην προτίμησιν πρὸς τὸν θεσμόν. Ἀκριβῶς ὅμως διὰ νὰ λειτουργήσῃ εὐδοκίμως ὁ θεσμός, πρέπει ὁ Βασιλεὺς νὰ εἶναι Ἑλλην αἰσθητός, νόμος τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα, γνωρίζων τὴν ἰστορίαν τοῦ τόπου καὶ τὰ πρόσωπα, ἐμπνέων ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ γνησίως ἐλληνικὸν ἐνδιαφέρον του.

Βέρον Βασιλέα? Ἐνα Βασιλέα ὁ ὁποῖος θὰ χρειάζεται διερμηνέα διὰ νὰ συνεννοητῇ μαζί μας καὶ θὰ χρειάζομεθα λεξικὸν διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσωμεν. Αὐτὸ, ὄχι. Τὸ θεωροῦμεν δου-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΔΗΝΣΤΡΑΠΕΖΗΣ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

(ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΑΙΓΥΠΤῳ ΚΑΙ ΚΥΠΡῳ)

Ὁργανισμοὶ ἱερουθέντες ἀπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:

THE BANK OF ATHENS TRST COMPANY 205 West 33rd Street NEW-YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΫΨΗΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΣΦΑΛΕΙΑ-ΤΑΧΥΤΗΣ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εξωτερικοῦ . . . Δραχ. 100
 Εσωτερικοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
 Ἀμερικῆς . . . Δολλ. 3
 Διευθυντὴς Τυπογραφείου
 Π. Τσιμογιάννης
 Ὁδὸς Μανωλίδου ἀριθ. 104

λικόν, ἐξευτελιστικόν καὶ ἀνά-
 ξιον. Καὶ πρωτιμώμεν τὴν χει-
 ροτέραν Δημοκρατίαν μετὰ τὸν
 χειρότερον Πρόεδρον, ἀλλὰ
 Ἑλληνικὰ ἀντὶ τῆς Βασιλείας με-
 ῖνε ξένον Βασιλέα.

Ἑλληνικὴν λοιπὸν Δυναστεί-
 αν. Δηλαδή: τὴν ἑλληνικὴν Δυ-
 ναστείαν. Ἀλλὰ ποῖον πρόσω-
 πον;

Νομίζομεν ὅτι καὶ ἐν προκει-
 μένω ἀποτελεῖ βεβήλωσιν καὶ
 ριζικὴν παραφθοράν τοῦ θεσμοῦ
 καὶ τὸ νὰ συζητῆται ἀκόμη ποῖ-
 ον μέλος τῆς Δυναστείας θὰ ἐ-
 βασιλεύσιν. θὰ ἐβασιλεύσιν ὁ Βα-
 σιλεὺς. Καὶ εἶναι Βασιλεὺς ὁ Γε-
 ωργίος.

Ἐκτὸς ἄλλων ἐν τῶν ἀγαθῶν
 τῆς Βασιλείας εἶναι καὶ αὐτό.
 Ὅτι εἶναι κεκανονισμένη ἀρχή
 ἔστιν, εἶναι θεδομένη, ἡ σειρά
 τῆς διαδοχῆς εἰς τὸν θρόνον.
 Καὶ ἀποτελεῖ δικαίωμα καὶ κα-
 θήκον ἀπαράβατον τοῦ νὰ βασι-
 λεύῃ ἐκεῖνο τὸ μέλος τῆς Βα-
 σιλικῆς Οἰκογενείας, τὸ ὅποιον
 δέδοται νὰ βασιλεύσῃ. Αἱ δὲ βα-
 σιλικαὶ οἰκογένειαι, αἱ ἀξίαι
 τῆς ἀποστολῆς των, δὲν δέχον-
 ται καὶ ἀνατροπὴν τῆς κεκα-
 νονισμένης τάξεως. Ἐὰν σήμε-
 ρον εἴπητε εἰς οἰονδήποτε μέ-
 λος τῆς νὰ Βασιλεύσῃ αὐτὸς ἢ
 στείλῃ Βασιλέα τὸν υἱόν του,
 θὰ ἀρνηθῇ διαρρηθῇ. Ἀναμφι-
 σβητήτως. Καὶ εἶναι ἐνοχος,
 καὶ εἶναι ἴσως ὑπουργός, πᾶσα
 εὐσέγησις πρὸς ἀναζήτησιν ἄλ-
 λου μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκο-
 γενείας ὡς Βασιλέως.

Τῷ 1917 ἡ θεδομένη τάξις
 παραβιάσθη. Ἀντὶ τοῦ Γεωργίου
 ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος. Τότε ὅμως ἦτο μία πε-
 ρίπτωσις βίας καὶ, ἐν συμφωνίᾳ
 δολοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκο-
 γενείας, ἐγένετο ἀποδεχτὸν νὰ
 ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἀλέξανδρον,
 ὅπως προέτεινεν ἡ βία, νὰ μετῇ
 ἐπὶ τοῦ θρόνου ὡς φρουρός του
 καὶ τοποτηρητής. Οὕτως ἐμείνε.
 Καὶ ἐνευμοῦνται ὅλοι, ὅσοι εἴ-
 χον προσεγγίσει τὸν μάρτυρα ἐ-
 κείνον βασιλόπαιδα κατὰ τὴν
 ἐποχὴν τῆς μαρτυρικῆς βασι-
 λεύας του, ποσάκις ἐξέφραζε
 τὴν ἀνυπόμονον εὐχὴν νὰ ἐπα-
 νέλῃ ὁ βασιλεὺς πατὴρ του
 διὰ νὰ τοῦ παραδώσῃ τὸν θρό-
 νον.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐ-
 κλογῶν τοῦ 1920 ὁ Δημήτριος
 Τούναρης εἶχεν εἶπει ὅτι ζήτη-
 μα Βασιλεὺς δὲν ὀφείτατο· νό-
 μμος βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
 ἦτο ὁ Κωνσταντῖνος. Σήμερον
 λέγουσιν τὰ πράγματα. Ὑπάρχει
 ζήτημα πολιτεύματος. Τοῦτου
 ὅμως ἀσυνέτου, νόμιμος βασι-

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ο ΑΛΗ-ΠΑΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

Ἐὰν ἐπρόκειτο σήμερον νὰ ἐπαναλά-
 βωμε ἐκεῖνα ποῦ τόσο ἐτόλμαν γιὰ
 τὴ θηριωδία καὶ τὸν αἰμοβόρο του χα-
 ρακτήρα, οἱ πολυσέλιδοι καὶ πολυπλη-
 θεῖς συγγράμματα καὶ βιογράφοι τοῦ Ἀ-
 λή Πασᾶ, δὲν θὰ κάναμε βέβαια τίπο-
 τε ἄλλο ἀπ' ὅτι καὶ ὁ κομίζων ἱγλαθ-
 κα εἰς Ἀθήνας. Στὴν ἐποχὴν μας ὅμως
 ποῦ ὁ φανατισμός, ἡ προκατάληψις,
 ἀλλὰ καὶ ἡ σκοπιμότης ἀκόμη ἐξέλει-
 ψαν, δὲν βλέπω τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁ-
 ποῖον δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ κριθῇ περὶ
 δίκαια καὶ περὶ ἀμερόληπτα, ὁ περι-
 φρημος αὐτοῦ Βεζύρης τῶν Γιαννιῶν,
 τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου εἶναι τόσο στενὰ
 συνδεδεμένο ὅχι μονάχα μετὰ τὴν ἱστο-
 ρίαν τῆς Ἡπείρου ἀλλὰ καὶ δολοκλήρου
 τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν πρόκειται ἡμεῖς νὰ γίνουμε ἀ-
 πολογητὰ τοῦ Ἀλή Πασᾶ οὔτε καὶ
 νὰ καταπατήσωμε τὰ οἰκόπεδα τοῦ Βα-
 σιανῆ, δίδοντας σαυτὸν συγχωρο-
 χάρτι γιὰ τὰ ἔσχατα τοῦ ἐγκλήματός
 καὶ τὸ ἀφθονο αἷμα ποῦ ἔχυσεν, ἀλλὰ ἀ-
 πλῶς νὰ τὸν ἐξετάσωμε πλατύτερα καὶ
 νὰ δώσωμε περισσότερη προσοχὴ σὲ
 κείνα τὰ σημεῖα ποῦ οἱ σύγχρονοί
 του συγγράμματα δὲν ἐξήτασαν παρὰ μό-
 νον παρεμπιπτόντως.

Ὁ Ἀλὴ Πασᾶς, ὅπως θὰ ἀποδεί-
 ξωμε μετὰ ἀφθονα πειστήρια, δὲν ὁ-
 πηρέετο μονάχα ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀρπα-

λεῶν τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὁ Γε-
 ωργίος.

Ἀπαντήσαμεν οὕτως εἰς τὸ
 ἐρώτημα περὶ τοῦ ποῖος κέκλη-
 ται νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα. Ἀπομένει ἡδη τὸ σπου-
 δαιότερον ἐρώτημα περὶ τοῦ
 τρόπου, καὶ ὃν θὰ ἐπρεπε νὰ
 καλινερωθῇ ἡ βασιλεία.

Καλῶς ἢ κακῶς, —καλῶς καὶ
 ἡμᾶς—προεκρίθη ὁ δρόμος τοῦ
 δημοψηφίσματος.

Τὸν δρόμον τοῦτον θὰ βαδί-
 σωμεν ὅλοι. Ὅλοι ἀφοῦ θηλώσω-
 μεν, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ
 τελευταίου πολίτου—καὶ θέλο-
 μεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι εἰς τὴν
 δόλῳ αὐτῇ δὲν ἔ' ἀρτήσῃ
 νὰ προβῇ, καὶ ὃ ἔχει ἐπιτακτι-
 κὸν καθήκον, ὁ πρῶτος πολίτης
 τῆς χώρας—ἀφοῦ θηλώσωμεν
 σαφῶς, ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως
 ὅτι εἴμεθα βασιλόφρονες καὶ ὅ-
 τι, ὅ' ἀγωνισθώμεν ὅλοι, μετὰ
 τὰς δυνάμεις, ὑπὲρ ἀποκα-
 ταστάσεως.

N. ΚΡΑΝΙΩΤΑΞΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ταμειυτήριο δρχ. 3 3) 4 ο)ο
 Ὁψεως > 3 1) 2 ο)ο
 Δι' ἐν ἔτος > 4 1) 2 ο)ο
 Διὰ δύο ἔτη > 5.— ο)ο
 > τρία > 5 1) 2 ο)ο
 Διὰ πέντε ἔτη καὶ ἄνω 6 ο)ο
 Οὐδὲν χαρτόσημον πληρώνε-
 ται.

Οἱ τόκοι ἀρχίζουν ἀμέσως
 ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέ-
 σεως καὶ παύουν τὴν ἰδίαν ἡ-
 μέραν τῆς ἀναλήψεως.

γῶν καὶ τῶν αἱμάτων, ὁ ἄνθρωπος
 τῶν καταπιέσεων καὶ τῶν διώξεων,
 ἀλλὰ καὶ ὁ δημιουργὸς μιᾶς καινοῦρ-
 γίας καταστάσεως πραγμάτων γιὰ τὴν
 μεγάλην χώραν ποῦ διεικοῦσε, ὁ δημι-
 ουργὸς μιᾶς προόδου, ἐνδὲς πολιτι-
 σμοῦ. Ὅποιος θέλει νὰ κρίνῃ τὸν
 Ἀλὴ Πασᾶ λέγει, στὰ Ἡπειρωτικὰ
 Χρονικά ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθη-
 ναγόρας δὲν πρέπει νὰ τὸν κρίνῃ χω-
 ριστὰ ἀλλὰ ἐν συγκρίσει μετὰ τοὺς προ-
 κατόχους του καὶ τοὺς διαδόχους του.
 «Οἱ Τούρκοι, γράφει ὁ πολυμαθὴς αὐ-
 τὸς Μητροπολίτης Παραμυθίας, ἦσαν
 οἱ ἴδιοι πάντοτε καὶ οἱ χριστιανοὶ ἦ-
 σαν τὰ αἰώνια θύματά των».

—Ὁ Ἀλὴ Πασᾶς, λέγει ὁ Μένδελ-
 σον Βαρθόλδου στὴν ἱστορίαν του, ἴσως
 ὀλίγον ἐξιδιαιρέσει τὸν εἰρηνικὸν ἄνθρω-
 πο καὶ ἐκεῖνον ποῦ δὲν βλέπει τίποτε
 ἄλλο παρὰ μονάχα τὴν εἰδυλλιακὴν ἀ-
 ποῦ τῆς ἱστορίας. Γιὰ κείνον ὅμως
 ποῦ σκέπτεται κάπως βαθύτερα καὶ
 πολιτικώτερον ὁ τύραννος αὐτοῦ θὰ
 εἶναι πάντοτε ἀντικείμενον βαθείας με-
 λήτης.

Μαθὼν τὸ φανὸς ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ
 ἐρευνήσωμε τὸ παρελθόν καὶ ἃς δώ-
 με ποῖα ἦσαν ἡ κατὰ πτωσις στὴν Ἡ-
 πείρου πρὸ καὶ μετὰ τὸν Ἀλὴ.
 Ἄν σὰς ἐνδιαφέρει περισσότερον ἢ
 δημοσίᾳ ἀσφάλεια ἃς ἀρχίσω ἀπὸ αὐ-
 τῆς.

Μία ἀναρχία ἐβασιλεύει πέρα ὡς πέρα
 πρὸς τὸν Ἀλὴ.

Κάθε ἀγὰς, κάθε Σπαχῆς, κάθε ἀ-
 εἰθασσος χριστιανός, ἔπρεπε τὸ νου-
 φέμι του, γινόνταν κλέψης καὶ ἐν-
 νεοῦσε νὰ κἀν καὶ τὰ ξένα πράγμα-
 τα διὰ του. Ἀπειρία ἀπὸ κλέψης
 τραγοῦδι ὑπάρχον στὴν Ἡπείρου, ἀ-
 πειραχόντων συλλέξῃ στίς συλλογὰς τοὺς
 ὁ Ἀραβαντινὸς, ὁ Χασιώτης ὁ Ζαμπέ-
 λιος, ὁ Πάσο καὶ ἄλλοι ξένοι, ποῦ ἀ-
 ποδεικνύουν πληρώματα οἱ ἡ Ἡπεί-
 ρος ὑπῆρξε ἕνα διαρκὲς θέατρο τοῦ ἀ-
 γῶνος τῶν κλεφτῶν κατὰ τῶν φιλησέ-
 χων ραγιαδῶν, ἕνας διαρκὲς τόπος θεά-
 σεως τῶν κακοποιῶν καὶ φιλάρχων,
 τοὺς ὁποῖους μόνο ὁ Ἀλὴ Πασᾶς κα-
 τὰρθεως νὰ δαμάσῃ, νὰ καθυποτάξῃ

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΔΥΣΕΙΣ

αἱματος—οὐρῶν—πτυέλων κ.λ.π.

Ἐναντὶ τοῦ Ταμείου Δωδώνης

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Κεφάλαια μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικὰ δραχμαὶ 1,205,000,000

Καταθέσεις τῇ 30 Ἰουνίου 1933 . . . 8,607,000,000

Κεντρικὸν κατάστημα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην

τὴν Ἑλλάδα Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον καὶ Ζαγγάρην τῆς

Αἰγύπτου.

Ἀνταποκρίται εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως Τραπε-
 ζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁ-
 ρους. Λέγεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ
 καὶ ταμειυτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μετὰ ἰσχυρὰ
 ἐπιτόκια.

Hellene Bank Trust Company New York 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως
 μετὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐξουσιοδότησιν
 τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ἐλυσσεως καταβεβλημένα Δολλάρια 1,500,000

καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ.

Τοῦ κυρ Δημάκη τὰ παιδιά, τὰ δυν

[γραμματισμέν-

σκέβοντες τὰ πῆραν καὶ τὰ δυν οἱ

[σφυλοχαράμιδες.

λέει τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, γιὰ
 τὰ ἀρχοντοπούλα τοῦ Μετσόβου
 ποῦ τὰ ἡγμαλώτισαν τὸ 1765 οἱ κλέ-
 φτες οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ ἴδιο τρα-
 γοῦδι:

«Γράφουν καὶ στέλλουν γράμματα

[στὸ δόλιο κυρ Δημάκη

νὰ στείλῃ γρόσια καὶ φλωριά κι'

[ἐξήντα δυν γελῆσια

νὰ στείλῃ κι' ἀσημόκουπα νὰ πιν' ὁ

[καπετάνιος».

Καὶ δὲν ἦταν ἕνας, οὔτε δύο, δὲν
 ἦταν πάντε δέκα, οἱ κακοποιοί, οἱ
 κλέφτες, οἱ ἀντάρτες, οἱ φιλαρχοί,
 οἱ καπεταναῖοι μετὰ τὰ καπετανάτα
 τους, ποῦ ἐννοοῦσαν νὰ ἐπιβάλλουν
 τὴν θελήσει τους στὸν ἀδύνατο λαό.

Στὰ χαμένα ὁ ὁδοφύλαξ τοῦ
 Κούρτι Πασᾶ τὸ 1775, ὁ Σμαῖλ
 ἀπὸ τὸ Δάμζι προσπαθοῦσε νὰ κατα-
 δαμάσῃ τοὺς πολυπληθεῖς κακοποι-
 οὺς, ὡς ποῦ τὸν σκότωσαν στὸ τέ-
 λος καὶ τὸν ἴδιον, καὶ ὁ λήσταρχος
 Ντελὴ Δήμος τὸ 1780 μετὰ τὸ Γιώρ-
 γο Ζιάκα τὸν πατέρα τῶν Ζακκα-
 ῶν, ὡς πρωτοπαλλήκαρο, ἔδινε κι'
 ἐπερνε στὰ Γρεββανά.

Στὴ Σαμαρίνα ὁ Γιάννης Παπᾶς
 εἶχε κατορθώσῃ μετὰ τὴν συμμορίαν του
 νὰ καταστῇ ὁ φόβος καὶ τρόμος τῶν
 πάντων καὶ γιὰ νὰ ἀφήνῃ τοὺς ἀλ-
 βανούς κακοποιούς νὰ περνοῦν ἀπὸ
 τὴν περιφέρειάν του ἀνενόχλητα τοὺς
 ὑποχρέωνε νὰ τοῦ δίνουν τὸ 1/3 ἀ-
 πὸ τὰ πλιάτσικα ποῦ ἔκαναν.

(Ἀκολουθεῖ)

Καλλιτεχνικὸν Τυπ)φεῖον

Ο «ΦΟΙΝΙΞ»

Παπάζογλου 7—Ἰωάννινα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἱατρός—Παθολόγος

Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος

ἐν Παραμυθίᾳ

ΟΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ Γ' αἰῶνος ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας. Κατατάχθηκε τὸν Ῥωμαϊκὸν Στρατὸν διέπρεψεν ὡς ἀξιωματικὸς αὐτοῦ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμίου. Ὄν φανερὰ Χριστιανὸς, παρὰ τοὺς διωγμοὺς τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας, ἐξετέλει τακτικῶς τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα καὶ εἶχεν ἐλκύσει πολλοὺς τῶν νέων τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸ 303, ἐκδοθέντος αὐτοκράτορικου Διατάγματος κατὰ τῶν ὁμολογούντων ἑαυτοὺς Χριστιανούς, ὁ Δημήτριος ἐφυλακίσθη μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτελοῦντο ἐν τῇ πόλει ταῦτα δημόσιοι ἀγῶνες ἐν τῷ αὐτοῦ σταδίῳ καὶ ἐθνικὸς τις Λυαῖος καλούμενος, ἐπαιρόμενος ἐπὶ τῇ ἀθλητικῇ του δυνάμει, προεκάλεε τοὺς πολίτας εἰς τὸν στίβον, Χριστιανὸς τις νεανίας, φίλος τοῦ Δημητρίου, ὁ Νέστωρ, μεταβὰς εἰς τὴν φυλακὴν, ἐζήτησε τὴν γνώμην του, ἂν ἐπρεπε νὰ διαγωνισθῇ πρὸς τὸν Λυαῖον. Ὁ Δημήτριος, ἐν θαρρύναν τὸν Νέστορα, καὶ κατασφραγίσας τὸ μάτωπον αὐτοῦ, διὰ τοῦσημεῖο του Σταυροῦ, τῇ νύκτι καὶ πληρῆς πεντηκονταετηρίδων ἐλπίδων, τὸν ἐξέπεσσεύει πρὸς τὸν Λυαῖον. Ἐκ τούτου, ἐμπλεὲς θάρρους καὶ πίστεως ὁ Νέστωρ, μεταβὰς εἰς τὸ στάδιον, ἀγωνίζεται πρὸς τὸν Λυαῖον καὶ καταπαλαίσας τὸν φονεύει.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Μαξιμιανὸς, παρὼν ἐν τῷ Σταδίῳ ἐλυπήθη τοσοῦτον ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ Νέστορος, καὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Λυαίου, ὥστε, κατὰ διαταγὴν του, ὁ μὲν Νέστωρ ἐφορευέθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐν τῷ σταδίῳ, ὁ δὲ ἐγκάρθριος Δημήτριος εἰς τὸν χριστιανικὸν σύλλογον τοῦ ὁποίου ἀνήκεν ὁ Νέστωρ, ἐφορευέθη καὶ οὗτος, πληγείς διὰ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)
ρον τῆς πατρίδος.

Ἐκτασσομένων τὸν λόγον μου ἔχω δεδαιόνητα ὅτι ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς ἐν ὅλῳ τηρεῖς ἐνδείξιν ευγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ὀρόνον κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ Δημοψήφισματος θὰ ἐπικυρώσῃ το ψήφισμα τῆς Ε' τ' Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐπὶ τούτοις ἂς ἀναφωνήσω μεν:

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.
Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β'.

Ζήτω ἡ Ἡπειρὸς ἐνιάει καὶ κοιοίρετος.

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός.

Ὁ Πληρεξούσιος Ἰωαννῶν.

Γ. Δ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνεκα πληθώρας ὕλης δὲν μᾶς ἐπερίσσευσε χώρος διὰ τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεφωνήματα.

λόγῃς εἰς τὴν πλευρὰν. Μετὰ δὲ ταῦτα Χριστιανοὶ τινες, παραλαβόντες τὸ μαρτυρικὸν λείψανόν του, τὸ ἔθαψαν καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου του ὁ ἱεραρχὸς τοῦ Ἰλλυρικοῦ Λεόντιος ἐκτίσας τὸ 412 ναὸν, μετὰ τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ, κάλλιπτα διηρημένον.

Ἡ μνήμη του ἀναγράφεται ἐν τῷ Μηνιαίῳ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, μετὰ βιογραφίας καὶ ἀκολουθίας ἱδίας, περιεχοῦσας δύο κανόνας, τῶν ὁποίων εἶναι ποιητὰς Θεοφάνης ὁ Γραπτός καὶ Φιλόθεος, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ παραδόσεις περὶ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων θαυμάτων τῶν γενομένων, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγιοποιηθέντος Δημητρίου καὶ ἐκ τοῦ τάφου του ἀένας ἀνάβλυσις θεοῦ μύρου ὅθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία του «Μυροβλήτης» μεταδιδόμενα ἀνὰ τὸ Βυζάντιον Κράτος, τὸν ἀνύψωσαν ἐν τῇ συνειδήσει τοσοῦτον, ὥστε μετὰ τὸν Ἀγίον Γεώργιον ὁ Ἀγιὸς Δημήτριος κατέστη ὁ δημοφιλέστερος τῶν Μαρτύρων τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, κατ' ὅλον τὸν Χριστιανικὸν Κόσμον τῆς Ἀνατολῆς, ἰδίᾳ δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ μέγας ὑπερῆνδοξος προστάτης, τὸ σέμνωμα καὶ τὸ καύχημα, ὁ ὑπέρλαμπρος στέφανος. Εἰς αὐτὸν πολλὰς ἡ δευτερεύουσα αὕτη πόλις τοῦ Βυζαντίου καὶ τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, πολιορκηθεῖσα, ὑπὸ Ἀβάρων, Σλαύων, Βουλγάρων καὶ ἄλλων ποικιλομένων βαρβάρων καὶ κινδυνεύουσα ἀπέδωκε τὴν σωτηρίαν τῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην πολιορκίαν τῆς ἐν λόγῳ πόλεως (583) ὁ Ἀγιὸς Δημήτριος, ὡφθὲν ἐν ὀφθαλμοφανεί ἐνεργείᾳ, ἐν ὀπλίτου σχήματι, κατὰ τὸ τεῖχος καὶ κατέρριψεν ἐξ αὐτοῦ νεκρὸν τὸν πρῶτον ἀναβάντα ἐκ τῶν βαρβάρων.

Κατὰ τὴν δεύτεραν πολιορκίαν αὐτῆς, οἱ Ἀβάροι μετὰ τοῦ θηριώδους γένους τῶν Σκλαβήνων (Σλαύων) ἐφυγον διὰ νυκτός, διότι «πρὸ τοῦ αὐγούς εἶδον μυριάδας στρατοῦ καὶ καθηγούμενον τούτου ἀνδρα πυρράκτην καὶ λαμπρὸν ἵππῳ λευκῷ καθεζόμενον».

Κατ' ἄλλην δὲ πάλιν πολιορκίαν τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ Δραγοβιζιτῶν Βελεγιζιτῶν καὶ ἄλλων βαρβάρων, ἐθεάθη παρὰ πλείστοις ὁ Ἀγιὸς Δημήτριος «Χλομύδα λευκὴν φορῶν καὶ πρῶτον μὲν τὸ τεῖχος, διατρέχων, εἶτα δὲ καὶ ἐπὶ θαλάσσης ὡς ἐδάφους δρομαίως περιπατῶν» ὅθεν οἱ σωθέντες Θεσσαλονικεῖς εὐγνωμονῶντες εἰς τὸν Ἀγίον Δημήτριον, κατησκεύασαν ψηφιδωτὴν εἰκόνα αὐτοῦ, μετὰ τῶν κυτάρων τοῦ Ναοῦ, τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραστάδος τοῦ τέμπλου καὶ ἐπέγραψαν ἐν αὐτῇ τὸ ἐπιγράμμα τοῦτο:

«Κτίσας θεορεῖς τοῦ πανενδόξου δόμου ἐκείθεν, ὅθεν μάρτυρος Δημητρίου τοῦ βαρβάρου κλύδωνα βαρβάρων ἀπόλου

Μετατρέποντος καὶ πόλιν λυτρούμενου»,
«Ὅτε ὁ Χορῆνος τῶν Ἀβάρων

μετὰ Βουλγάρων πολλῶν ἐπεφάνη, πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Ἀγιὸς Δημήτριος, ῥίψας λίθον κατὰ τῶν ἑυλίων πύργων τῶν, φέροντα κεκαρσμένον τὸ δνομά του, κατέστρεψε τὰς πολιορκητικὰς μηχανὰς τῶν, καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ τραποῦν εἰς ἀτακτὸν φυγὴν, ἐκτὸς δὲ οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὁμνύοντες ἔλεγον: Μὰ τὸν σὸν καὶ ἡμῶν ἀπάντων Δημήτριον, τὸν κηδεμόνα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πολιοῦχον» ὁ δευδρεκὸς οὗτος «πλεὺν τῶν ἄλλων ἰσχυς» Βασίλειος ὁ Β' στήσας τὸ στρατηγεῖόν του ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατὰ τοὺς πρὸς τοὺς Βουλγάρους πολέμους του, καθ' ἐκάστην ἐπιδρομὴν του, κατὰ τῶν πολεμίων, προσηύχετο πρῶτον εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ ἐπειτα ἐβάδιζεν εἰς τὴν μάχην.

Κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα τὸν Βούλγαρον βασιλέα Ἰωάννην, τὸν διὰ τὴν ἀγριότητα αὐτοῦ Σκυλογιάννην ἐπωνομασθέντα, πολιορκοῦντα τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Ἀγιὸς Δημήτριος ἐπληξε διὰ τοῦ δόρατος του εἰς τὴν πλευρὰν ἐν τῷ στρατηγεῖῳ ἐκείνου, καὶ οὕτως ἔσωσε τὴν πόλιν (1207).

Καὶ κατὰ τὰς πολιορκίας τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν (904), Νορμανθῶν (1118) καὶ Τούρκων (1430) «ὅσοι τὴν πόλιν ὥκουν καὶ ὅσοι ἐξ ἀλλοδαπῆς ἦσαν ἐπὶ ἡλυδες, κατελάμβανον τὸν πανευπρεπέστατον οἶκον τοῦ πανενδόξου μάρτυρος Δημητρίου καὶ θρηνώδεις χοροὺς, συνιστάμενοι, ἐπεβόουν τῷ μάρτυρι προστάτην αὐτῶν γειεσθῆαι».

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐτελεῖτο ἐν Θεσσαλονίκῃ διεθνὴς ἐμπορικὴ πανήγυρις, τὰ «Δημήτρια» ὥσπερ γὰρ ἐν Ἀθήναις Παναθήναια. Κατὰ τὴν ἐορτὴν δὲ ταύτην, συνέρρεον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην «οὐ μόνον αὐτόχθων ὄχλος καὶ ἰθαγενής, ἀλλὰ παντοῦθεν καὶ παντοῖων, Ἑλλήνων τῶν ἀπανταχοῦ, Μυσῶν, τῶν παροικούντων γένῃ παντοδαπῇ Ἰστροῦ, μέχρι καὶ Σκυθικῆς, Καμπανῶν, Ἰταλῶν, Ἰβήρων, Λυσιτανῶν καὶ Κελτῶν, τῶν ἐπέκεινα Ἀλπεων καὶ, συλλήβδην εἰπεῖν! Ὡκεάνιοι θῖνες, ἱκέτας καὶ θεωροὺς, ἐπὶ τὸν μάρτυρα πέμπουσι». Ἐπιφανεῖς ἀρχόντες καὶ ἀνώτατοι κληρικοὶ καὶ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου πολλάκις ἤρχοντο ἐπὶ τῆς εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα προσκυνήσουν τὸ λείψανον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ἡ ἐκζητήσουν ἱατρικὰν νόσον τινὸς παρ' αὐτοῦ, ἡ ἐπικαλεσθῶν τὴν ἰσχυράν του ἀντίληψιν κατὰ πολεμίων. Πολυάριθμοι ναοὶ πανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχοντες ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, πολλοὶ μοναὶ εἶναι ἀφιερωμέναι, καὶ πλείστα κῶμαι καὶ χωρία ἐπωνομάζονται ἐκ τοῦ ὀνόματός του. Πλείστοι ἐκκλησιαστικοὶ ῥήτορες καὶ ποιηταὶ ἔγραψαν ἐγκώμια μὲν Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Μανᾶριος ὁ Κοφός, Λέων ὁ Σόφρος, Ἰωάννης ὁ χαρτοφύλαξ Θεσσαλονίκης, Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης, Μάρκος ὁ Βύγενικός, Νικόλαος Καβάσιλας, Φωτεινὸς Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, Γρηγόριος ὁ Διάκονος καὶ ἄλλοι, ποιήματα δὲ (ὕμνους καὶ κανόνας) Ῥωμανὸς ὁ Μελωδός, Στέφανος ὁ Μελωδός Θεοφάνης ὁ Γραπτός, Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης, Νικηφόρος ὁ Βλεμνύδης, Μάξιμος ὁ Πλανοῦδης καὶ ἄλλοι.

ΗΤΗ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐσχάτως μετατεθέντων ἐκ τῆς πόλεως μας εἰς ἐπαρχίας δημοδιδασκάλων, μόλις πλησιάζει ἐορτὴ ἡ Κυριακὴ θρῶνται ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως περιφερόμενοι μετὰ τῶν κυριώτερων καθήμενοι ἐν Κεντρικῇ καφενεῖᾳ. Ὁ δὲ ἡθέλωμεν νὰ μάθωμεν ἀναχωροῦν ἐκ τῶν Σχολείων τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων, ἡ κατὰ τὸ κοινὸς λεγόμενον, «παίρνουν ἀδεια ἀπὸ τὸ μακάλῃ»; Καὶ ἐὰν δὲν συμβαίνει κανὲν ἐκ τῶν δύο, ποῖα τότε ἡ ὑπαρξίς τῆς προϊσταμένης τῶν διηρέσας; Ἀναμένομεν μίαν ἀπάντησιν.

Μᾶς προέβει κατάπληξιν ἡ ἱλιγγιώδης τοχὴς, μετὰ τὴν ὁποίαν τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα διατρέχουν τὰς κεντρικὰς καὶ πολυσυχνάστους ὁδοὺς τῆς πόλεως. Δὲν εἶναι καθόλου παρθένον, αὐτὸν—μεθαύριον, νὰ θορυβῶν θύμματα, ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀπερισκρίαν τῶν ὁδηγῶν τῶν αὐτοκινήτων. Ἡ Μεραρχία, εἰς τὰς διατάγας τῆς ὁποίας ὑπάρχει τὸ τμήμα αὐτοκινήτων, ἂς λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα ἵνα ἀποφευχθῶν ἐνταῦθα τὰ ἄλλα καὶ συμβαίνοντα τοιαῦτα δυστήματα.

β) Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, διαμένοντες ἐκ τῆς πόλεως περιφέρειας τοῦ Δήμου ἡ τῆς Κοινότητος, εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ὁποίων φέρονται ἐγγεγραμμένοι. Οὗτοι ψηφίζουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα τοῦ τόπου τῆς διακοινοῦ τῶν, ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν αὐτοῖσι πλείονα ταῖα, εἰς ἓν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐνορίας ἐν ἡ διαμένοντιν ἡ κατοικοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν ἐγγραφῆς πῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἢ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἐπισκευαζόμενον παρὰ τοῦ οἰκείου Νόμαρχου. Τὸ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ποσορικῇ ἡ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐκλογέως ἡ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀριθμῶν πρῶτον καὶ ἑξῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὸν ὅποιον ἐνεργεῖται ὁ εἰς ἐν ἀνήκει τὸ πιστοποιητικὸν, φυλάττει αὐτὸ μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων τῆς ἐκλογῆς.

Ἐὰν ὁμοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν δικαίωματος ἰσχύει ὁ Νόμος ΓΣΚΑ τοῦ 1907 περὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἀντὶ τοῦ ὁ νωτέρω πιστοποιητικὸν ἀπαιτεῖται ἡ πρὸς αὐτὸν τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν βιβλιαρίων.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Γεννήσεις

—Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν διὰ τὴν Κ. Καλλιόπην Κ. Κατσάρου ἔσται ἀγαθὴ ἀγορά, καὶ εἶται συνεπὴς ὅσον ἐστὶν ὁ πατὴρ ἡμετέρων. ἡ δὲ Νίνα τῆς εἰσὶς σὺς χαρὰς τῆς καὶ ἀποκρίσεως ἀδελφῆς.

Συνγαίρομεν τὸν Κον καὶ τὴν Καν Καν Κατσάρου ἐπὶ τῇ ἀσκήσει καὶ δευτέρου γένους τῶν, καθὼς καὶ τὴν γιαγιάν του Καν Ἀγγελικὴν Γ. Δάσπα, γὰρ τὴν ἀποκρίσιν καὶ δευτέρου ἐν γένει τῆς ἐστῆς, καὶ εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζῇσιν καὶ νὰ γείνῃ δευτέρου καὶ σφοδρῶν τὴν τετραπέρατη Νίκαν.

Ὁ Καίρος

Σήμερον εἴχομεν καλοκαιρίαν πανσάνης τῆς κατακλυσματικῆς βορρᾶς ἥτις ἔδραε τὴν πόλιν μας καὶ ἀλόκληρον τὴν Ἡπειρὸν ἐπὶ τέσσαρα καὶ πλεον ἡμεροετίαι.

Σήμερον κατέφθασε νὰ ἔλθῃ καὶ τὸ τακτικὸν τῆς ἡμέρας ἀεροπλάνον.